

her har, og efter den Mangel paa Plan, der nu er veri, er det, at Udvalgets Flertal foreslaar, at man figer Stop, og i Virkeligheden er Udvalgets Mindretal ogsaa enigt veri. Det har blot ikke ment, at man skulde gaa til noget faa rigoriift som at jette, at det nu skulde være sidste Bidrag. Det har ment, man skulde paa en eller anden Maade afvikle det i en nær Fremtid. — Det ærede Medlem fra Bogenje berørte Spørgsmaalet om Afgangvejene til Seminariet i Skaarup. Det er kun et meget lille Spørgsmaal. De Bemærkninger, han gjorde, antager jeg, ville blive tagne under Overvejelse i Finansudvalget til 3dje Behandling. Men det er mig selvfølgelig umuligt at fige, hvorledes Udvalget vil stille sig dertil. — Det ærede Medlem for Storehøddinge (S. Scavenius) gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af Bevillingen til de aandsvage og anede blandt andet over, at Udvalget havde gjort denne Bevilling kalkulatoriift. Jeg kan i adskilligt give det ærede Medlem Ret i, hvad han jagde i den Henseende, og jeg vil derfor ogsaa nu bemærke, at naar Udvalget har fat denne Post kalkulatoriift, har jeg opfattet det saaledes, som om det kun har været for i Nar, at man har gjort det, idet man ikke kunde faa Oplyfning om, hvor stor en Del af de 40,000 Kr., som var foreslaaet, der efter al Nømelighed vilde kunne blive Brug for. Derfor jatte man det kalkulatoriift. Men det følger af sig selv, at man, naar man vinder fornøden Klarhed over dette, maa jette de bestemte Summer, hvortil der maa gaas. For øvrigt er der jo en Grænse, og det er den, at Pengene ikke kunne anvendes til andet end de bestaaende Anftalter. Man ved alftaa, hvor stort et Antal Patienter, der kan modtages paa dem, og dermed er der en Grænse; skulde der komme ny Anftalter, vil det altid staa i Ministerens og Udvalgets Magt at enes om en anden Form for Bevillingen. — Med Hensyn til Folkehøftskolebevillingen er der ogsaa et Par Bemærkninger, som jeg vil gøre til den ærede Minister. Det har ikke været mig muligt at je, at Skolerne i Åstov og Lyngby hver for sig kan betragtes som flere Skoler. Saa vidt jeg ved, ere de begge Steder under een Mandts Ledelse. Jeg ved nok, at der i Lyngby er en særjilt Forstander for Høftskoleafdelingen. Men Forstander La Cour, som er særjilt Forstander for Landbrugsafdelingen, er den egentlige Eier og Leder af den hele samlede Anftalt. Paa Åstov er Forholdet, saa vidt jeg ved, heller ikke saaledes, at det er let at fælde mellem forskjellige Skoler. Jeg ser ikke, at den ærede Minister kunde godtgøre, at den Fordeling, som har fundet Sted til disse Skoler, er i

Overensftemmelse med Loven. Det staa saaledes for mig, at hvis disse Skoler skulle have mere end de 3,000 Kr., som de kunne faa efter Høftskoleloven — hvorom jeg i Djeblikket ikke skal udtale mig nærmere — maa det være ved særjlig Bevilling, som det er fket for Åstovs Vedkommende gennem en Række af Nar. — Til det ærede Medlem fra Færøerne, som darint anbefalede en lille Bevilling til Andenlæreren i Tvøraa, skal jeg kun bemærke, at dette Spørgsmaal nu vil faa en noget anden Karakter, efter at der fra Ministeriets Side er forelagt eller blevet forelagt — jeg huffer ikke, om det allerede er fket — Forslag om Skolens Stilling til det færøifte Skolevæfen. Vi kunne da overveje dette Spørgsmaal paa ny i Forbindelse med hele denne Sag og kunne derefter tage vor Stilling dertil.

Over for Teatret lykkedes det mig ikke at blive ganske klar over den højtærede Ministers Stilling. Jeg kan nok je, at det ikke har været let at faa det til at balancere paa det Kongelige Teater under den forhenværende og den nuværende Kultusminister; thi begge disse Ministre have haft den bestemte Mening, at det ikke kunde, jeg havde nær sagt ikke skulde balancere. Den højtærede nuværende Minister jagde i ethvert Fald i Gaar, at hvis der kom en Mand og tilbød at drive Teatret saaledes, at det kunde balancere, vilde den højtærede Minister fige til ham, at han ikke egnede sig til at være Teaterchef. Jeg tror, at det var noget driftig jagt, og det kan næppe være den ærede Ministers oprigtige Mening; thi ellers kom man let til, at det Underftud, som Teaterchefen figt, maatte være Maaleftøkken for hans Dygtighed. Den nuværende Teaterchef var dog, den Gang han blev Teaterchef, i Stand til at drive Teatret saaledes, at det balancerede, ja det gav endogfaa Overftud i hans første Dage, og jeg vil henstille, om han derfor den Gang var ringere som Teaterchef end senere. Jeg ser ikke rettere end, at det maatte være Maalet for Teatrets Styrelse at faa det til at balancere. Skulde det faa vise sig, at dette ikke var muligt, men at Lovgivningsmagten maatte støtte med bestemte Tilftud, var det jo noget, der kunde forhandles om. Men at Maalet for Driften af et Statsteater, for Resten ogsaa af et privat Teater, maatte være, at det balancerede, det forekommer mig, der ikke kan være nogen Tvivl om. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgtreds (Scharling) jagde, at de Forflag, som vi havde tilflet til Teaterbudgettet, vare urimelige Forflag, da der ikke var nogen, der kunde